

## »Kaj pa vi sploh delate?«

### O muzeju in muzejskem delu

Za naslov tokratnih prispevkov Loškega muzeja Škofja Loka za Loške razglede sem si izposodila naslovno misel prispevka iz kataloga Zasavskega muzeja Trbovlje, ki jo je podala kustosinja Jana Mlakar Adamič. Svoj prispevek začenjam torej z vprašanjem, ki nam ga tisti, ki našega muzejskega dela preveč dobro ne poznajo, včasih res zastavijo.

Muzejska metodologija se skozi čas nekoliko spreminja, vendar osnovne usmeritve in naloge ostajajo nespremenjene: primarna naloga ter dolžnost je vsekakor v kontinuirani skrbi za premično kulturno dediščino, ki jo skušamo v kar najbolj pristni obliki ohraniti za mlajše rodove. Zbirke, ki jih hranimo v muzejih, varujemo za sedanje in prihodnje generacije, ob tem pa poskušamo po najboljših močeh vzorno ohranjati tudi našo kulturno identiteto.

Dejavnost muzejev je vedno bolj vpeta v družbeno okolje, ki je spremenljiv organizem. Prav zaradi tega se moramo še bolj spopadati z novimi izzivi in se hkrati prilagajati visokim zahtevam informacijske družbe. Dejavnost moramo biti tudi pri spoštovanju vrednot. Za različne obiskovalce pripravljamo vzgojne, poučne in druge programe, predvsem pa se zavzemamo za varstvo in širši dostop do kulturne, naravne, materialne, nematerialne, premične in nepremične dediščine.

Večkrat postavljeno vprašanje, »Kaj pa vi sploh delate?«, lahko razumemo kot posledico pomanjkanja vpogleda v muzejsko delo, ki ga opravljamo. Razstave in spremni katalogi so le najbolj vidni rezultati muzejskega dela, ki v kontekstu predpriprav vključujejo različne strokovne faze, kot so npr. evidentiranje, dokumentiranje, proučevanje, konzerviranje, restavriranje itd..

S prispevki naših kustosov predstavljamo samo delček našega dela. Veliko pozornosti namreč posvečamo prenavljanju, dopolnjevanju in proučevanju naših stalnih zbirk, ki jih obiskovalcem ponujamo na ogled. Kustosinja Barbara Sterle Vurnik nam v svojem prispevku opisuje likovne presežke umetnostnozgodovinske zbirke Loškega muzeja, etnologinja Mojca Šifrer Bulovec pa s slikovitim opisom življenja v Kajbetovi gostilni v Zmincu pri Škofji Loki po ustni pripovedi poseže na področje t. i. nesovne dediščine, ki tudi sodi v okvir našega delovanja.

Vsako leto si v muzeju določimo osrednji projekt. V letu 2010 je bil to interdisciplinarni projekt z naslovom *»Kaj jemlješ ti orožje, sin?«*, ki je navdušil številne obiskovalce Loškega muzeja, zaradi sistematične postavitve eksponatov in odličnega kataloga (tako po vsebini kot obliki) pa vzbudil zanimanje tudi pri boljših poznavalcih te tematike na Slovenskem. Na razstavi in v spremnem katalogu smo prikazali razvoj ognjenega orožja od smodnika dalje. Veliko truda smo vložili v restavriranje in premišljeno postavitve eksponatov, ki doslej javnosti še niso bili predstavljeni; nosilec projekta je bil kustos Jože Štukl.

V muzeju si prizadevamo za pestrost razstav in zbirk. Naša publika je različna, a zvesta, zanjo pripravljamo tudi specifične ciljne programe, ki jih običajno predstavlja kustosinja Mira Kalan. Želimo si, da bi tudi v prihodnje zadostili potrebam kar največjega števila naših mlajših in starejši gostov. Želimo, da bi obiskovalci našega muzeja od blizu in daleč izvedeli kaj novega in poučnega o lokalnem kulturno-umetnostnem izročilu in bi se pri nas dobro počutili.



Loški grad, 2009. (iz fototeke loškega muzeja, foto: Jure Nastran)